

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/170/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113205342
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6113205342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s. so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporkyni D. I., Z.. XX. XX. XXXX, B. X., Z. V. XX, o zaplatenie 130,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom, doručeným súdu dňa 01. 03. 2013, žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 130,52 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila na pojednávaní s tým, že uviedla, že mala uzatvorené dve zmluvy s navrhovateľom, pričom v období, kedy vznikol dlh nemala dostatok finančných prostriedkov a na základe upomienky, ktorá jej prišla, zaplatila sumu 142,-- Eur, pričom zvyšnú časť neuhradila, avšak presný dátum uviesť neuviedla.

Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o pripojení č. T. zo dňa 06. 03. 2003 a Zmluvou č. T. zo dňa 15. 02. 2010. Na základe uvedených zmlúv potom súd zistil, že navrhovateľ vypožičal odporkyni dva kusy SIM kariet, ktoré umožňovali odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM kartám boli pridelené účastnicke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX T. XXXXXXXXXXXX.

Súd má ďalej za preukázané, že súčasťou obidvoch zmlúv uzavretých medzi účastníkmi konania sú aj dodatky k zmluve uzavreté v ten istý deň ako zmluva samá, pričom v uvedených dodatkoch došlo medzi účastníkmi k dohode ohľadne zmluvnej pokuty, pre každú zmluvu vo výške 100,-- Eur v prípade neplnenia si povinnosti vyplývajúcej z tejto zmluvy.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 142,16 Eur, ktoré vyfakturoval v období od marca roku 2011 do júna roku 2011.

Uvedená skutočnosť vyplýva aj z pokusu o pokonávku zo dňa 21. 07. 2011 tak, ako bola doručená odporkyni, pričom túto skutočnosť nepoprela. Z uvedeného vyplýva, že za mesiac marec roku 2011 dlžila odporkyňa sumu 51,45 Eur, za mesiac apríl roku 2011 sumu 40,-- Eur, mesiac máj roku 2011 sumu 42,75

Eur a za mesiac jún roku 2011 sumu 7,96 Eur, spolu teda celková pohľadávka za poskytnuté elektronické komunikačné služby predstavovala sumu 142,16 Eur.

Navrhovateľ však ďalej uviedol, že odporkyňa reagovala na takýto pokus o pokonávku s tým, že uhradila sumu 142,16 Eur a čiastočnou úhradou škody za mobilný telefón vo výške 4,48 Eur.

Z uvedeného potom navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 130,52 Eur, čo predstavovalo škodu navrhovateľa spočívajúci v rozdieli medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného telefónu, ktorý v rámci uzavretých zmlúv navrhovateľ odporkyni odpredal. Z uvedeného potom vyplýva, že sa navrhovateľ domáhal náhrady tejto škody vo výške 130,52 Eur.

Podľa § 43 ods.1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z., na základe ktorej navrhovateľ ako poskytovateľ služieb poskytol na základe svojej zmluvnej povinnosti odporkyni služby tak, ako si ich táto zvolila pri využívaní verejnej mobilnej telefónnej siete a odporkyni ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtovaných navrhovateľom vo forme daňového dokladu, a to faktúry.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni služby a to v období od uzavretia zmluvy. Využívaním týchto služieb odporkyni vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby, ktoré však za obdobie od marca do júna roku 2011 neuhradila včas a tieto uhradila až na jeho výzvu formou pokusu o pokonávku, kedy odporkyňa uhradila celkovo sumu predstavujúcu cenu poskytnutých služieb vo výške 142,16 Eur a čiastočnou úhradou škody za mobilný telefón vo výške 4,48 Eur tak, ako to tvrdil navrhovateľ vo svojom návrhu a túto skutočnosť uvádzala vo svojej výpovedi aj odporkyňa.

Navrhovateľ si teda svojou žalobou uplatnil len právo na náhradu škody vo výške 130,52 Eur, ktorá mu mala vzniknúť tak, že rozdielom medzi akciovou cenou a predajnou cenou mobilného telefónu je rozdiel, ktorý predstavuje práve túto škodu na úkor navrhovateľa.

Podmienkou pre vznik zodpovednosti za škodu je samotná škoda. Škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Navrhovateľ tvrdil, že mu porušením zmluvnej povinnosti odporkyňou vznikla škoda, ktorá sa rovná rozdielu medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Súd uvádza, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť aj iným spôsobom, napríklad podmieneným právnym úkonom. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Tento zmluvný konsensus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením svojho rozhodnutia tak, že sa nesplnili jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože za tento mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka, sa hrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu. Takto vymedzený nárok treba posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je kumulatívne spojenie všetkých podmienok potrebných pre právo na priznanie náhrady škody, t.j. protiprávny úkon spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nesplnenie čo i len jednej z podmienok spôsobuje, že zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd má za to, že navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa odporkyňa dopúšťala porušenia svojich zmluvných povinností po dobu viazanosti. Zároveň súd poukazuje na to, že z rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach súdy vyslovili právny názor, že zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení týkajúcej sa zmluvnej pokuty je neprijateľná s poukazom na ustanovenie § 53 ods.4 písm.k) Občianskeho zákonníka a teda v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Jedná sa najmä o rozhodnutia Krajského súdu v Prešove pod spisovou značkou 18Co/136/2010 zo dňa 09. 05. 2011, 2Co/137/2010 zo dňa 29. 06. 2011, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 16Co/288/2012-193 zo dňa 08. 11. 2012, Okresného súdu vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. 11C/184/2011-82 zo dňa 26. 10. 2011, Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 6C/92/2012. Tieto rozhodnutia sú verejne prístupné na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR.

Z uvedeného preto súd návrhu navrhovateľa zamietol ako nedôvodný.

Súd tak tiež rozhodol o práve na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods.1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý v spore nebol úspešný, právo na náhradu trov konania priznať nemohol a odporkyňa, ktorá úspešná v konaní bola, si právo na náhradu trov konania neuplatnila. Súd preto rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.